

Dosarul nr. 1a-811/24
1-24018257-02-1r-25062024

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător Olga BEJENARI

DECIZIE
În numele Legii

15 aprilie 2025

mun.Chișinău

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:

Președintele ședinței:

Silvia CECAN

Judecători:

Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI

Grefier:

Cristina TOFAN

Cu participarea:

- Procurorului din Circumscripția Curții de Apel Centru – Svetlana ȚURCANU
- Apărătorului inculpatului GURBANOV Bakir - avocata Aurelia GRIGORIU
- *În lipsa:*
- Inculpatului – GURBANOV Bakir (*a solicitat examinarea cauzei în lipsă*)

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul declarat de acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024, pronunțată în cauza penală de învinuire lui:

GURBANOV Bakir, data nașterii *****, IDNP *****, originar din Republica Azerbaijan, domiciliat în *****, regiunea *****, s. *****, str. ***** cu loc de trai pe teritoriul Republicii Moldova în mun. *****, bd. ***** cetățean al Republicii Azerbaijan, căsătorit, o persoană la întreținere, studii medii, supus militar, neangajat în câmpul muncii, pe teritoriul Republicii Moldova anterior ne judecat, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, nu posedă limba română, -

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 15 februarie 2024 – 26 aprilie 2024;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 25 iunie 2024 – 15 aprilie 2025.

Procedura de citare legală a fost executată.

Asupra apelului declarat de acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată,

împotriva Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024, **GURBANOV Bakir** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2 000 unități convenționale ceea ce constituie 100 000 (o sută mii) lei.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilită lui GURBANOV Bakir pe un termen de probațiune de 1 (un) an, dacă în termenul de probațiune pe care l-a fixat instanța condamnatului, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Termenul executării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilite lui GURBANOV Bakir a-l calcula din momentul rămânerii definitive a sentinței.

A fost inclus în termenul pedepsei cu închisoarea stabilită lui GURBANOV Bakir perioadei aflării în stare de reținere, arestare preventivă și arestare la domiciliu din 26 ianuarie 2024, ora 11:15 min., până la data pronunțării sentinței 26 aprilie 2024, ora 14:40 min.

Măsura preventivă arestarea la domiciliul în privința lui GURBANOV Bakir, care a fost prelungită prin încheierea din 12 aprilie 2024, se revocă din momentul pronunțării sentinței.

A fost aplicat în privința lui GURBANOV Bakir măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care urmează a fi pusă în executare din momentul pronunțării sentinței, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a sentinței.

Corpul delict: 10 bancnote cu nominalul de 200 hrivne UA cu seria și numărul ED4517511, XB4383550, XA0392463, XA9437744, GB2422707, GE9496541, DB1049658, DD1307776, AY8230945, 3G6531617, și o bancnotă cu nominalul de 50 dolari SUA cu seria și număr IE 41525530, care au fost transmise spre păstrare către subdiviziunea specializată a Serviciului Fiscal de Stat – la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, de confiscat în folosul statului.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, **GURBANOV Bakir**, la 26 ianuarie 2024, aproximativ la ora 09:00, împreună cu cetățeanul Republicii Azerbaijan, SHIKHIYEV Bandali, aterizând cu cursa „Baku-Chișinău” la Aeroportul Internațional Chișinău, s-a prezentat pentru trecerea controlului de frontieră direcția de intrare în Republica Moldova.

În urma controlului de frontieră, lui Bakir GURBANOV, i-a fost autorizată intrarea în Republica Moldova, iar lui SHIKHIYEV Bandali, i-a fost refuzată intrarea în Republica Moldova.

În continuare, GURBANOV Bakir, aflându-se în sala comună a Aeroportului Internațional Chișinău, acționând cu intenție directă, personal a oferit și a dat subofițerului superior al Unității Control a Frontierei, din cadrul SPF AIC, Angela LUCHIANOV, ce se afla în exercițiul funcției conform fișei de post și graficului de serviciu, având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, mijloace bănești ce nu i se cuvin în suma de 50 dolari SUA și 2000 hrivne UA, ceea ce conform ratelor de schimb valutar constituie 1 830 lei MD, pentru autorizarea intrării pe teritoriul Republicii Moldova a lui SHIKHIYEV Bandali, adică pentru îndeplinirea de către angajatul al SPF AIC a unei acțiuni contrar exercitării funcției sale.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bakir GURBANOV, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal, *coruperea activă, adică oferirea și darea unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni contrar exercitării funcției sale.*

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, a declarat apel împotriva Sentinței Judecătorești Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței atacate cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui GURBANOV Bakir să fie exclusă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal stabilindu-i ultimului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.*

În motivarea cererii de apel, acuzarea a invocat faptul că sentința instanței de fond de condamnare a procesului penal pe cauza penală de învinuire a lui GURBANOV Bakir, cu suspendarea condiționată a pedepsei, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal este considerată neîntemeiată, în partea descriptivă și dispozitivul sentinței ce ține de stabilirea unei pedepse mai blândă comparativ cu gravitatea faptei comise. În argumentarea poziției sale, instanța de judecată, a reținut corect situația de fapt, întemeiată pe ansamblul probator cercetat în cadrul ședinței de judecată, însă la stabilirea pedepsei, unilateral a ținut cont de cerințele prevederilor art.7 alin.(1), art.61, art.75 Cod penal, bazându-se în principiu pe personalitatea inculpatului, condițiile de viață ale acestuia, precum și starea sa familială, stabilind inculpatului GURBANOV Bakir o pedeapsa mai blândă comparativ cu gravitatea faptei.

La examinarea cauzei penale în instanța de fond, acuzarea a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului GURBANOV Bakir a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acuzarea consideră că instanța de fond nejustificat a ajuns la concluzia că reeducarea și corectarea inculpatului e posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată în conformitate cu prevederile art.90 Cod penal și stabilirea termenului de probațiune de 1 an.

În viziunea acușării, pedeapsa aplicată lui GURBANOV Bakir este disproporțională în raport cu fapta săvârșită, or, instanța nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise și de atitudinea inculpatului după comiterea infracțiunii, ca urmare, neconștientizând gravitatea infracțiunii săvârșite.

La stabilirea pedepsei mai blânde în privința lui GURBANOV Bakir au fost ignorate de către instanța de judecată chiar și principiile statale privind lupta împotriva corupției. În contextul celor relatate remarcă că, corupția în Republica Moldova este o problemă socială gravă care afectează toate domeniile din societate. Grav este că unele persoane mai cred că mita rezolvă totul încurajând astfel actele de corupție.

Menționează acușarea că la caz, chiar GURBANOV Bakir în discuția cu martorul LUCHIANOV Angela a relatat *сколько надо? я не первый раз перехожу транзитом вашу страну. Все мы люди давай решим по человечески это.*

Astfel indică apelantul că cu privire la individualizarea judiciară a pedepsei aplicate inculpatului conform art.75 Cod penal, urmează a se aprecia că instanța a dat dovadă de o indulgență deosebită, aplicându-i o pedeapsă mult prea blândă inculpatului GURBANOV Bakir în raport cu circumstanțele concrete stabilite și cu persoana acestuia, ori, prin fapta comisă inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 325 alin.(1) Cod penal. Necitând la aceasta, la alegerea pedepsei și modului de executarea a acesteia, prima instanță a apreciat unilateral circumstanțele constate și relatate în sentință.

Notează că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este un proces arbitrar, subiectiv, ci, din contra, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după criterii precis stabilite. De altfel, ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii și duratei, atât gravității faptei, potențialului pericol social pe care îl prezintă, în mod real, persoana inculpatului, cât și atitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii. Subsecvent, acușarea subliniază că, aplicarea unei pedepse echitabile constituie, de fapt, o cerință a principiului echității în dreptul penal, care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă nu doar legală și individualizată, dar care prin sine însăși să fie capabilă de a restabili echitatea socială, precum și de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale.

Deci, o astfel de atitudine motivează societatea în general, mai ales persoanele predispușe la comiterea diferitor infracțiuni, la săvârșirea acestora, dându-le o încredere exagerată de sine față de practica judiciară, că vor ispăși pedeapsa mult mai blândă fără careva urmări mai grave decât cele care ar trebui să fie aplicate în privința lui GURBANOV Bakir.

Invocă că, deși nu au fost identificate careva circumstanțe care ar agrava răspunderea penală, circumstanța atenuantă reținută de către instanța de judecată în favoarea inculpatului GURBANOV Bakir, precum că, nerecunoașterea învinuirii de către GURBANOV Bakir la etapa urmăririi penale, și în cadrul cercetării judecătorești și prin colaborare cu alte probe examinate este suficientă pentru a concluziona iraționalitatea pedepsei stabilite de către instanța de judecată.

Invocă acușarea că, instanța de judecată la stabilirea pedepsei penale în privința lui GURBANOV Bakir nu a dat apreciere obiectivă asupra faptului că, această categorie de

infracțiune este una mai puțin gravă dar se caracterizează printr-un grad sporit de pericol, în acest sens reține, că infracțiunea comisă de către inculpatul GURBANOV Bakir face parte din capitolul infracțiunilor contra bunei desfășurări a activității în sfera publică, care atentează la una din valorile supreme, care este garantat atât prin Constituție, cât și prin actele internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și siguranța persoanei într-un stat democratic.

Așadar afirmă apelantul că instanța de judecată urma să concluzioneze că, sentința de condamnare în prezenta cauză penală urma să reprezinte un efect preventiv justificat atât pentru inculpatul vizat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni în timpul trecerii controlului de frontieră și va constitui o garanție, o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția R. Moldova, alte legi ale R. Moldova sunt apărute de către organele statale, iar violarea lor este contracarată și pedepsită față de persoane predispuse la comiterea faptei menționate.

Constată acuzarea că aplicând o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an, cu suspendarea condiționată, în conformitate cu prevederile art.90 Cod penal a termenului de probațiune de 1 an, prin valorificarea unor circumstanțe reținute în favoarea inculpatului GURBANOV Bakir, instanța de judecată a ignorat în acest sens scopul direct al pedepsei penale, or, având în vedere conduita și personalitatea inculpatului, cât și circumstanțele comiterii infracțiunii, ne demonstrează că resocializarea viitoare pozitivă a acestuia nu este posibilă decât prin aplicarea unei pedepse care să fie în deplin acord cu dispozițiile art.2 Cod penal, ce prevăd că legea penală apără persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea precum și întreaga ordine de drept.

Reieșind din cele expuse, consideră că blândețea pedepsei este o atitudine contrară scopului procesului penal, generează în comunitate un sentiment acut de insecuritate și creează percepția periculoasă pentru statul de drept, că, în fața unor conduite de genul menționate supra, autoritățile statului nu au o reacție fermă, menită să le înlăture, iar infractorii vor deveni încrezători în aceea că vor fi pedepsiți mai blând pentru infracțiunile de genul celor imputate lor.

În altă ordine de idei, remarcă că, scopul procesului penal va fi atins doar prin izolarea inculpatului de societate, prin aplicarea unei pedepse privative de libertate care să asigure restabilirea echității sociale, iar sentințe de condamnare în prezenta cauză, pe lângă latura de sancționare, va fi și o preîntâmpinare serioasă atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită pentru oferirea, darea unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni contrar exercitării funcției sale.

4. *Procedura citării legale a fost executată.*

În ședința Curții de Apel Centru, procurorul din Circumscripția Curții de Apel Centru, Svetlana ȚURCANU a declarat că sentința este contestată de către acuzatorul de stat. Contestă aceasta sentința în partea individualizării greșite pedepsei penale. Consideră că instanța de fond greșit a dispus executarea pedepsei în baza art.90 Cod penal. Susține

argumentele invocate în cererea de apel. Pe caz vine cu o nouă solicitare în apel, având în vedere faptul că au survenit modificări art.325, prin care a fost modificată sancțiunea infracțiunii. La momentul de față sancțiunea prevăzută de art.325 este doar amenda. Astfel prin aplicarea art.10, art.10/1 Cod penal, fapta prevăzută de art.325 alin.(1) este una ușoară și termenul de prescripție este de 2 ani. Prin urmare solicitarea acuzatorului de stat în cererea de apel deja nu mai este actuală. Respectiv solicită admiterea apelului declarat de către acuzatorul de stat, casarea sentinței instanței de fond din alte motive, prin care GURBANOV Bakir să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, să fie stabilit pedeapsa sub forma de amenda 1500 u.c., în rest cu să fie menținută sentința instanței de fond.

În ședința Curții de Apel Centru, avocata inculpatului Aurelia GRIGORIU consideră că sentința instanței de fond este una legală, motivată și întemeiată. Solicită respingerea cererii de apel depuse de către acuzatorul de stat. Solicită menținerea fără modificări a Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 26.04.2024 .

În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul GURBANOV Bakir, fiind legal citat nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea apelului în lipsa acestuia din motive de sănătate. Instanța de apel a întreprins măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatului la ședința de judecată a Curții de Apel și audiind opinia participanților la proces, în baza art. 412 alin.(5) Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul consideră esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens: Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general.

Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

Situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul Mihaes v. Franța (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții,

Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului European privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

Colegiul Penal reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudicare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpa în absența sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl priveau, instanța a asigurat citarea pentru prezența lui la ședința de judecată în instanța de apel și ca urmare acesta a avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat de către un apărător în instanța de apel.

Rezumând cele menționate Colegiul constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa apelului a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședința de judecată. Astfel, inculpatul nu s-a prezentat în ședința Curții de Apel, din motive de sănătate, solicitând examinarea cauzei în lipsa acestuia. În această situație, neprezentarea îi este imputabilă inculpatului, astfel încât nu se atestă încălcarea principiului contradictorialității și dreptului la un proces echitabil.

În contextul celor enunțate, prin prisma art.321 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța conchide că GURBANOV Bakir a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin neprezentarea în ședința instanței de apel.

5. Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context se indică și pct. 6.1 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărîrii termenul curge da la pronunțare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul declarat de acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, ca fiind depus în termen, luînd în considerație că Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 a fost pronunțată public la data de 26 aprilie 2024, iar cererea de apel a fost depusă pe data de 10 mai 2024 (a se vedea f.d. 99 Vol II), ceea ce se consideră că cererea de apel a fost depusă în termenul legal prevăzut de lege.

Prin urmare Colegiul penal, verificînd acest aspect, audiind opiniile participanților la proces în acest sens, consideră apelul declarat în termen, fiind respectate prescripțiile art. 402 alin.(1) Cod procedură penală.

6. Audiind participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenți, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de către acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, de a casa parțial Sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024, inclusiv din oficiu, în conformitate cu prevederile art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi Hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din considerentele ce succed.

7. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Potrivit prevederilor art.409 Cod de procedură penală *(1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în*

procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art.415 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală: *„instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”*.

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22, din 12.12.2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, „în sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost

comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală al Republicii Moldova”.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

8. Cu referire la legea materială aplicabilă speței, instanța de apel reține:

Conform Ordonanței de punere sub învinuire din 26 ianuarie 2024 (f.d.97-98 Vol. I), dar și potrivit Rechizitoriului întocmit la 14 februarie 2024 (f.d.151-160 Vol I), inculpatul GURBANOV Bakir a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

La momentul comiterii faptei infracționale (26.01.2024) era în vigoare art. 325 Cod penal în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014.

La data pronunțării Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024 era în vigoare aceeași Lege penală.

Art. 325 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, care era în vigoare la momentul comiterii faptelor imputate inculpatului GURBANOV Bakir), stabilea răspunderea penală pentru *„(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Ultima modificare a art.325 Cod penal a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Astfel, în rezultatul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, art.325 alin.(1) Cod penal stabilește răspunderea penală pentru *(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Pe de altă parte, fapta pentru care a fost pus sub învinuire, și condamnat inculpatul GURBANOV Bakir, a fost menținută la alin.(1) al art.325 Cod penal, care, în rezultatul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, s-a modificat sancțiunea și anume „*se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, în sensul atenuării răspunderii penale.*

Conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În continuare Colegiul notează că potrivit prevederilor art. 8 Cod penal *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.* Este justificat principiul că legea penală incidentă în raport cu o anumită infracțiune trebuie să fie legea în vigoare la acea dată. Însăși rațiunea legii penale este aceea de a reglementa în exclusivitate relațiile de apărare socială existente sau născute în timpul cât ea se află în vigoare.

Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) Cod penal, *legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.* Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Așadar, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni constituie lege penală defavorabilă. De asemenea, potrivit pct. 45 din Hotărârea pentru controlul constituționalității (Sesizarea nr. 27a/2014) din 27.05.2014, Curtea Constituțională a menționat că în materie penală, preeminența dreptului generează aplicabilitatea principiului retroactivității legii penale mai favorabile. În context, Curtea a mai enunțat expres că în materie penală se aplică legea în vigoare la momentul comiterii faptei, și nu legea intrată în vigoare după consumarea infracțiunii, cu

excepția legii mai favorabile, care are efect retroactiv. Astfel, în sensul art. 22 din Constituție în coroborare cu art. 10 din Codul penal, neretroactivitatea legii penale vizează orice circumstanță care duce la înrăutățirea situației persoanei, fără a se limita doar la mărimea și categoria pedepsei aplicate. Suplimentar din cuprinsul Hotărârii Curții Constituționale rezultă că aplicarea legii penale mai favorabile este un adevărat principiu, ceea ce înseamnă că, în ipoteza unei situații tranzitorii, legea penală mai favorabilă se aplică în toate cazurile. Într-adevăr, în acord cu opinia Curții Constituționale, trebuie apreciată excepția retroactivității legii penale mai favorabile ca fiind obligatorie, ceea ce înseamnă că organele judiciare trebuie să aplice legea nouă mai favorabilă, în temeiul art. 15 din Constituție, chiar dacă lipsesc normele de aplicare. pentru a fi incidente dispozițiile art. 10 din Codul penal.

De menționat că, *în cauza Scoppola vs. Italia (nr.2) din 17 septembrie 2009*, Curtea Europeană a reținut, „articolul 7§1 din Convenție nu garantează doar principiul neretroactivității legilor penale mai severe, dar de asemenea și implicit principiul retroactivității legii penale mai blânde. Acest principiu se transpune prin regula după care, dacă legea penală în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și legile penale posterioare, adoptate înainte de pronunțarea unei decizii definitive sunt diferite, judecătorul trebuie să o aplice pe aceea ale cărei dispoziții sunt mai favorabile acuzatului.”

Cu privire la clarificarea normelor juridice, Curtea Europeană a reținut că dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul procesului de creare a dreptului este o parte bine-consolidată și necesară a tradiției juridice în statele-părți la Convenție. Articolul 7 din Convenție nu poate fi citit ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale prin intermediul interpretării judiciare de la caz la caz, cu condiția ca evoluția care rezultă să fie conformă cu esența infracțiunii și să fie previzibilă în mod rezonabil (Kononov v. Latvia [MC], 17 mai 2010 §185).

Totodată, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Din nou, deși certitudinea este dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă. Rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (Del Rio Prada v. Spania [MC], 21 octombrie 2013, § 92 și §93).

În acest context, Colegiul penal reține că inculpatul GURBANOV Bakir a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova la data de 26 ianuarie 2024, fiind pus sub învinuire prin ordonanța procurorului din 26 ianuarie 2024.

9. La data de 26 aprilie 2024 prin Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024, GURBANOV Bakir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2 000 unități convenționale ceea ce constituie 100 000 (o sută mii) lei. Conform art.90 alin.(1) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilită lui GURBANOV

Bakir pe un termen de probațiune de 1 (un) an, dacă în termenul de probațiune pe care l-a fixat instanța condamnatului, acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. Termenul executării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilite lui GURBANOV Bakir a-l calcula din momentul rămânerii definitive a sentinței. A fost inclus în termenul pedepsei cu închisoarea stabilită lui GURBANOV Bakir a perioadei aflării în stare de reținere, arestare preventivă și arestare la domiciliu din 26 ianuarie 2024, ora 11:15 min., până la data pronunțării sentinței 26 aprilie 2024, ora 14:40 min. Măsura preventivă arestarea la domiciliul în privința lui GURBANOV Bakir, care a fost prelungită prin încheierea din 12 aprilie 2024, se revocă din momentul pronunțării sentinței. A fost aplicat în privința lui GURBANOV Bakir măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care urmează a fi pusă în executare din momentul pronunțării sentinței, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a sentinței. Corpul delict: 10 bancnote cu nominalul de 200 hrivne UA cu seria și numărul ЕД4517511, ХБ4383550, ХА0392463, ХА9437744, ГБ2422707, ГЕ9496541, ДБ1049658, ДД1307776, АУ8230945, ЗГ6531617, și o bancnotă cu nominalul de 50 dolari SUA cu seria și număr IE 41525530, care au fost transmise spre păstrare către subdiviziunea specializată a Serviciului Fiscal de Stat – la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, de confiscat în folosul statului.

Respectiv Colegiul stabilește că la momentul săvârșirii infracțiunii (26.01.2024) și la momentul pronunțării sentinței de condamnare (26.04.2024), procesul penal era guvernat de legea penală în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, care pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal prevedea pedeapsă *cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Ca urmare, a examinării cererii de recurs declarate de acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată în cadrul instanței superioare, în dispozițiile Codului penal au intervenit modificări, și anume au fost introduse modificări la infracțiunea incriminată inculpatului GURBANOV Bakir (art. 325 alin.(1) Cod Penal), care a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative Lege nr.136 din 06.06.2024 în vigoare din 07.09.2024, care pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal prevede pedeapsă *cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Respectiv, examinând cauza, Colegiul penal consideră aplicabil în speță principiul retroactivității legii penale care constă în aplicarea legii penale mai favorabile, or efectul retroactiv al legii penale constă în aplicarea legii noi față de evenimentele, faptele, relațiile care au avut loc până la publicarea ei. Efectul retroactiv al legii penale ține de aplicabilitatea noii legi penale mai favorabile în raport cu legea anterioară. În acest caz se va aplica retroactivitatea legii penale.

Așadar, conform regulii generale, potrivit prevederilor art.8 Cod penal, care stipulează principiul acțiunii legii penale în timp, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Cu toate acestea, în conformitate cu prevederile alin.(1) art.10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, reieșind din noile modificări survenite la art.325 alin.(1) Cod penal, coroborate cu art.10 Cod penal, prezenta cauză penală urmează a fi examinată în baza legii penale în vigoare la momentul examinării cauzei în cadrul instanței superioare care urmează a fi aplicată retroactiv, întrucât legea nouă prevede o situație mai favorabilă inculpatului în raport cu legea veche, și aceasta poate fi aplicată retroactiv.

10. Colegiul Penal, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului GURBANOV Bakir, în comiterea faptei incriminate.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, și anume GURBANOV Bakir a comis infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) Cod penal - *coruperea activă*, adică *oferirea și darea unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni contrar exercitării funcției sale*.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

11. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului GURBANOV Bakir în comiterea infracțiunilor pentru care a fost deferit justiției.

Inculpatul GURBANOV Bakir în ședința de judecată în instanța de fond a acceptat să facă declarații și fiind audiat pe marginea învinuirii aduse a declarat că nu recunoaște vina pe cauza dată. Vrea să comunice instanței că el a ajuns pe Aeroportul Internațional

Chișinău la 26 ianuarie 2024 din Azerbaidjian împreună cu Bandali SHIKHIYEV, a aterizat cu cursa Baku-Chișinău. Inculpatului i-au permis să intre, iar lui Bandali SHIKHIYEV nu i-au permis. El a intrat în sala generală a Aeroportului și l-a așteptat pe Bandali SHIKHIYEV, l-a telefonat Bandali SHIKHIYEV și l-a anunțat că o să se apropie o doamnă de el și posibil o să-i trebuiască bani. Aceasta l-a întrebat dacă este rudă cu Bandali SHIKHIYEV, dar ea l-a întrebat da ce puteți să rezolvați această problemă cu Bandali SHIKHIYEV și între timp l-a telefonat Bandali și l-a întrebat dacă are 100 de dolari SUA, iar el i-a zis că are 50 de dolari și 2000 de grivni. Inculpatul i-a zis doamnei să-l conducă să treacă la Bandali SHIKHIYEV, să-i dea acești bani, iar doamna i-a zis că nu are dreptul el să treacă înapoi și i-a zis să pună banii în pașaport și ea o să-i transmită. Doamna a solicitat documentele acestuia în calitate de garant pentru Bandali SHIKHIYEV. Mai apoi doamna a chemat un colaborator și când el a venit, doamna a deschis pașaportul și i-a arătat bani colaboratorului. Mai departe l-au luat la ei. *La întrebările apărătorului, inculpatul a declarat instanței că doamna când s-a apropiat de el nu i-a zis nimic de bani, însă l-a telefonat Bandali SHIKHIYEV și i-a zis că posibil o să-i trebuiască bani pentru achitarea amenzii.* La momentul când doamna a deschis pașaportul în fața colaboratorilor de la frontieră, ea nu a zis că inculpatul i-a propus mită și nu i-a explicat la acel moment că banii din pașaport constituie o crimă. Limba rusă nu o cunoaște bine, din trei cuvinte unul înțelege, două nu. În timpul discuției cu doamna LUCHIANOV nu a înțeles toată conversația între ei doi. *La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a comunicat că, el nu cunoaște cu ce scop a venit colaboratorul de frontieră, dat fiind faptul că nu înțelege limba română, dar cunoaște că doamna LUCHIANOV l-a chemat.* A aterizat pe teritoriul Bacu-Chișinău din motiv că locuiește în *****, are viză de reședință, a venit prin Aeroportul Chișinău tranzit. Nu cunoaște din ce motiv nu a trecut vama prietenul său, dar pe urmă a înțeles că îi trebuie invitație, dar le-a zis că el poate fi ca garant, din motiv că l-a invitat la el și dacă vama ucraineană nu-i permite intrarea în țară, atunci el personal înapoi îl aducea la Aeroportul Internațional Chișinău. Cu materialele dosarului penal a făcut cunoștință împreună cu avocatul, singur nu. Când a depus declarații la urmărirea penală a zis tot adevărul și astăzi în instanța de judecată de asemenea a zis adevărul. A traversat prin tranzit pe teritoriul Republicii Moldova de mai multe ori, doamnei i-a pus întrebarea doar câți bani îi trebuie lui Bandali SHIKHIYEV și din acest motiv el a vrut să plece înapoi pentru transmiterea banilor personal lui Bandali SHIKHIYEV, dar doamna a zis să pună banii în pașaport și totodată să-i dea actele sale pe răspunderea personală pentru Bandali SHIKHIYEV. El nu a înțeles ce a discutat doamna LUCHIANOV, când i-a explicat faptul că această propunere de transmitere a banilor este ilegală.

12. *Indiferent de faptul că inculpatul **GURBANOV Bakir** nu a recunoscut vinovăția, săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele și anume:*

*-Fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond, martorul **LUCHIANOV Angela**, a declarat că nu are relații de rudenie cu inculpatul. Nu ține minte data, dar cazul a avut loc cazul, dar a fost în anul 2024, era în serviciu pe patrula controlul de documente,*

pe direcția ieșire la Aeroportul Internațional Chișinău. Fiind superior pe direcția ieșire, a fost solicitată de colegul său care era superior pe direcția de intrare să vină la ajutor. A venit în ajutor, trecând toți pasagerii, un domn de la cursa Istanbul a prezentat acte insuficiente, la care colega sa i-a spus să i-a loc, după care v-a discuta suplimentar. Colega sa Daniela, s-a apropiat de aceasta, ea fiind mai cu experiență, a solicitat să o ajute personal. După care a întrebat ce acte deține dumnealui, i-a arătat o simplă confirmare în telefon, l-a întrebat dacă deține asupra sa originalul, acesta i-a zis că nu, dar i-a zis că deține doar o fotografie la invitația cu care urma să tranziteze teritoriul Republicii Moldova spre *****. Ea uitându-se în telefon a întrebat dacă deține originalul la acte, dar dumnealui a zis că nu, dar a venit împreună cu un prieten, care lui i s-a autorizat trecerea frontierei și așteaptă în sala comună de așteptare. Ea a concretizat încă o dată „ce documente are prietenul său asupra sa”, la care dumnealui a răspuns „toate, soluționarea la problemă este la dumnealui și să mergem să concretizăm”, precum era preconizată în mențiunea de serviciu pe direcția de ieșire, camera sa a rămas pe direcție, a solicitat body camera de la colega sa Daniela, din spusele pasagerului a înțeles că posibil să fie o eschivare de a prezenta documentele în original sau alte intenții. Ieșind spre sala de așteptare comună, domnul respectiv, care părea destul de agitat că nu i s-a permis intrarea prietenului său, a întrebat în ce este problema, pentru că el poate să pună cuvânt sau să își i-a responsabilitatea pentru prietenul său, din câte ține minte dumnealui a spus că pasagerul are ceva rude spre ***** , dar este pentru prima dată și el urma să îl conducă spre ***** , dumnealui s-a apropiat de ea și a întrebat-o dacă poate cumva rezolva problema, ea concretizând, dar nu este vorbitoare de limba rusă, dar l-a întrebat dacă are documente pentru ca să treacă pasagerul, dumnealui a zis că nu, dar este altă modalitate de a soluționa problema, a concretizat ce are în vedere și dumnealui i-a zis „cu bani”, ea l-a întrebat dacă își dă seama ce discută și el a zis că „își dă seamă, dar nu îi v-a vedea nimeni”, ea i-a spus că poartă răspundere penală, însă dumnealui i-a zis că prietenul său de urgență trebuie să plece în ***** . Văzând că superiorii ei au ieșit afară și văzând intenția domnului respectiv, i-a dat pașaportul prietenului său în mână ca să nu se gândească că ea ceva a intenționat din partea lui, pentru că dumnealui era ferm de ceea ce îi propunea. Ea mergând spre direcția ieșire, fără ca să iasă la ușile de ieșire, a bătut în geam, la care a solicitat să se apropie superiorul. Întorcându-se înapoi a văzut ca domnul stătea cu actele în mână, pașaportul său și a prietenului său și i le-a întins ei în mână, la scurt timp din urma ei s-a apropiat și superiorul. Ținând pașaportul în mână se vedeau toate sursele financiare din pașaport. Ea a concretizat „dumneavoastră așa doriți să soluționați problema”, la care el a răspuns că „da”. Superiorul său a văzut, a anunțat șefii ei de mai sus și s-a apropiat grupa operativă.

La întrebările procurorului martorul menționat că procesarea pasagerilor constă în faptul că se apropie pasagerul de cabina de control solicitând pașaportul sau actele valabile pentru traversarea frontierei, pasagerii care sunt din țările CSI, ei trec o verificare mai deosebită, scopul vizitei, cazarea, biletul retur, dacă este întâlnit de cineva din apropiați și dacă deține o sursă necesară de întreținere, în caz dacă nu este întâlnit de cineva. Pasagerului căruia i s-au oferit întrebările suplimentare, este o cameră specială, unde așteaptă și fiecărui îi vine rândul individual de a face procedura, dacă este totul în regulă li se permite trecerea, dacă sunt dubii, atunci este refuzul intrării. Susține că, ei se bazează pe Legea nr. 215 cu privire

la frontiera de stat, Legea nr. 200 cu privire la regimul străinilor pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul dumnealui în ***** este nevoie de invitație în original, cu ștampilă umedă, înregistrată la notar să dețină asupra sa bilet la autobuz, să confirme faptul tranzitului, sau dacă deține bun imobil, are soție, copil minor, prin aceste documente i se confirmă trecerea, doar prin originale, pentru că o poză în telefon nu este un act confirmativ. În data incidentului, superiorul era LUNGU Constantin, pe direcția de intrare, iar persoana care a solicitat la ajutor se numește GRATII Ana. Nu a văzut echivalentul valutei, doar vizibil se vedea că erau bancnote străine dolari, în restul nu erau vizibile, nu erau cunoscute pentru ea. După ce a văzut Pașaportul cu bancnote, pașaportul imediat a fost transmis lui Constantin Lungu, iar împreună cu colegii s-au deplasat în oficiu, ei îmbrăcând mănuși au scos fiecare valută, au pozat. A asistat parțial când au fost pozate pașapoarte și bancnotele, ei fiind puțini, ea a plecat mai departe la muncă din motiv că erau alți pasageri. *La întrebările avocatului a menționat că muncește în sala de control pașapoarte, direcția ieșire și intrare, după caz, la necesitate sunt solicitați la ajutor cei care au experiență.* La data când a avut loc acest caz, a lucrat la direcția ieșire, dar a fost solicitată ca ajutor la direcția intrare. Sala de așteptare intră în competența ei de lucru. Conform fișei de post are dreptul la ieșire la sala de așteptare, afară. Sunt șefii superiori care fac mențiunea să lucrezi la ieșire. Înainte de ieșire la sala generală nu raportează nimănui, asta este decizia sa, dacă este nevoie să concretizeze, ea iese și concretizează, au un contact direct cu sala de ieșire cât și cu sala de intrare. Când pasagerului nu i s-a permis intrarea, în viziunea ei nu trebuie să-i permită să iasă pasagerului, trebuie să iasă ea și să discute cu dumnealor poate au careva acte. Ea a avut nevoie să confirme că poate Bandali SHIKHIYEV avea careva acte, din acest motiv a plecat la prietenul său GURBANOV Bakir să vadă ce acte are dumnealui. Ea l-a întrebat din start pe GURBANOV Bakir dacă are acte, dumnealui a zis că nu, a continuat convorbirea cu GURBANOV Bakir din motiv că dumnealui o ținea la vorbă, o ruga să îi ajute. Careva soluții pentru rezolvarea acestei probleme nu erau, fiecare coleg de al ei care trecea, îi zicea „ajutați-mă, el trebuie să plece în *****”. Nu a văzut ca GURBANOV Bakir să discute la telefon cu Bandali SHIKHIYEV. Arăta cu mână spre GURBANOV Bakir că a discutat la telefon, vorbea în limba rusă, dar nu a atras atenția ce a vorbit. Nu a participat la procesul-verbal de ridicare a valutei. Nu știe dacă a fost interogată pasagerul Bandali SHIKHIYEV. Cum putea să înțeleagă că GURBANOV nu cunoaște bine limba rusă, dacă ea nu cunoaște. *La întrebarea inculpatului a menționat că inculpatul i-a zis ei să-i dea bani.*

-Fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond, martorul LUNGU Constantin, a declarat că nu are relații de rudenie cu inculpatul. Nu-și amintește data exactă, cazul a avut loc la sfârșitul anului 2023, prin luna noiembrie-decembrie, în acea zi era implicat în serviciu în calitate de șef de tură, a aterizat cursa Baku-Chișinău, conform procedurii pasagerii au intrat în sală, urmau să treacă controlul de frontieră în afară de pașaport, cetățenii străini care invocă motivul tranzitării Republicii Moldova cu scopul de a ajunge în *****, au nevoie de invitație, invitație notarială să fie întâmpinați în sală de aceea persoană care i-a făcut invitația, să dispună de tichet retur sau alte documente care ar demonstra, intenția, scopul traversării frontierei de stat. Cetățeanul GURBANOV Bakir dispunea de pașaport și permis de ședere în ***** ceea ce îi permitea legal să traverseze

frontiera Republicii Moldova, însă dumnealui însoțea alt cetățean care nu dispunea acea invitație sau documente adăugătoare, acel cetățean a fost rugat să aștepte pentru a clarifica împrejurările. LUCHIANOV Angela discutând cu cetățeanul care nu avea setul de documente de la el a înțeles că este împreună cu GURBANOV Bakir, rezumând astfel că poate cetățeanul GURBANOV Bakir dispune de careva documente permissive pentru traversarea frontierei. Astfel, LUCHIANOV Angela s-a apropiat de GURBANOV Bakir pentru a dobândi careva informații, document, cetățeanul GURBANOV Bakir i-a dat lui LUCHIANOV Angela pașaportul cu surse bănești în ele. LUCHIANOV Angela a solicitat să se apropie el de GURBANOV Bakir ca să clarifice situația. El când s-a apropiat de GURBANOV Bakir și LUCHIANOV Angela, dumneai i-a deschis pașaportul semideschis unde se vedeau bancnote, el a solicitat grupa de intervenție pentru a documenta cazul. *La întrebările procurorului a menționat că* ulterior a văzut că erau grivne și i se pare că vreo 50 dolari. Ei au aterizat împreună și fiecare separat a trecut la control, GURBANOV Bakir a trecut că era cu actele în regulă, dar cei care nu au acte în regulă îi dau la o parte, după care se clarifică cu ei. Nu a avut tangență cu prietenul lui GURBANOV Bakir, nu a văzut nimic deosebit. Prietenul lui GURBANOV Bakir avea pașaport, dar dacă avea ceva adăugător nu cunoaște. Nu cunoaște cu precizie de ce a înaintat banii dați GURBANOV Bakir, dar presupune că a fost o tentativă de-a influența inspectorul de a lua decizia de a permite intrarea în Republica Moldova. Toată procedura dată este înregistrată, ei sunt instruiți de a aprinde camera de vedere pentru a avea probe. Dacă cetățeanul nu întrunește condițiile lui i se întocmește documentul privind refuzul în Republica Moldova care i se aduce la cunoștință și i se eliberează o copie, în afara de aceasta se întocmește o notificare pentru compania aero, deoarece compania aero este obligată fără plată să ducă pasagerul înapoi, decizia se aduce la cunoștința cetățeanului i se dă o copie, notificarea merge pentru compania aero și inspectorul anunță unitatea de gardă. Unitatea de gardă anunță departamentul. După ce se fac toate documentele se face neautorizarea în baza de date a Poliției de frontieră, persoanele neadmise sunt însoțite spre coridorul de tranzit, în zona sterilă acolo așteptându-și zborul. În tură sau schimb sunt circa 30 de persoane. *La întrebările avocatului a menționat că* locul de serviciu al său în calitate de șef. de tură este pe tot teritoriul Aeroportului, în obligația sa de serviciu intră îndrumarea, gestionarea cu angajații implicați în serviciu la controlul documentelor pe sensul de intrare, de ieșire, control special și ordinea publică. Când l-a invitat doamna LUCHIANOV Angela se afla la prima ușă afară. Nu a văzut la cine a trecut controlul domnul GURBANOV Bakir, dar ulterior a cunoscut că a trecut controlul de pașapoarte la altă colegă Dana SMÎNTÎNĂ, dar dumneai avea mai mulți pasageri dificile și a solicitat ajutor de la Luchianov Angela. Nu a auzit convorbirea între doamna LUCHIANOV Angela și GURBANOV Bakir. Când l-a chemat doamna LUCHIANOV Angela, ea deja avea pașaportul în mână. Nu a văzut personal ca cineva să-i transmită bani doamnei LUCHIANOV Angela, dar apropiindu-se a văzut la LUCHIANOV Angela în mână pașapoarte și bani. Când a zis „tentativă de influență”, a zis în opinia sa. Nu cunoaște dacă a fost interogat prietenul lui GURBANOV Bakir. *La întrebarea instanței martorul a precizat că* din câte cunoaște domnul GURBANOV Bakir era încă cu un prieten de naționalitate Azerbaidjan.

- **Ordonanță de ridicare din 26 ianuarie 2024**, prin care a fost dispusă efectuarea ridicării în mun. Chișinău, bd. Dacia nr. 80/3, de la LUCHIANOV Angela, a mijloacelor bănești în sumă de 50 dolari SUA și 2 000 hrivne (f.d. 13);

- **Procesul-verbal de ridicare din 26 ianuarie 2024**, prin care a fost consemnată ridicarea mijloacelor bănești în sumă de 50 dolari SUA și 2 000 hrivne de la LUCHIANOV Angela, care i-au fost oferiți și transmiși de către Bakir GURBANOV (f.d. 14);

- **Raportul de constatare tehnico-științifică nr.28 din 09.02.2024** în cadrul căruia, expertul judiciar a constatat că 10 bancnote a câte două sute hrivne cu seria și numărul ЕД4517511, ХБ4383550, ХА0392463, ХА9437744, ГБ2422707, ГЕ9496541, ДБ1049658, ДД1307776, АУ8230945, ЗГ6531617, și o bancnotă cu nominalul de 50 dolari SUA cu seria și număr ІЕ 41525530, corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d. 27-31);

- **Procesul-verbal de examinare din 26 ianuarie 2024**, prin care a fost consemnată cercetarea bancnotelor conținute în suma mijloacelor bănești oferite și transmise de către Bakir GURBANOV și anume 10 bancnote cu nominalul de 200 hrivne UA, cu seria și numărul ЕД4517511, ХБ4383550, ХА0392463, ХА9437744, ГБ2422707, ГЕ9496541, ДБ1049658, ДД1307776, АУ8230945, ЗГ6531617, și o bancnotă cu nominalul de 50 dolari SUA cu seria și număr ІЕ 41525530 (f.d. 15-16);

- **Procesul-verbal de ridicare întocmit la 26 ianuarie 2024**, prin care a fost consemnată ridicarea de la DSSCF al IGP a informației/înregistrările de pe body camera nr. 727250 din 26 ianuarie 2024 (f.d. 40-41);

- **Procesul-verbal de corectare a erorilor materiale din 26 ianuarie 2024 (f.d. 43);**

- **Procesul-verbal de cercetarea obiectelor din 05 februarie 2024**, prin care a fost cercetată înregistrarea audio-video efectuată la 26 ianuarie 2024, cu body camera utilizată de către subofițerul superior Angela LUCHIANOV, stocată și transcrisă pe un suport tehnic de tip DVD-R cu capacitatea de 47 GB, în care sunt fixate acțiunile ilegale ale lui Bakir GURBANOV în timp ce se afla în sala comună al Aeroportului Internațional Chișinău, din mun. Chișinău, bd. Dacia, nr. 80/3, prin anumite fraze expuse către persoana publică și anume (tradus din limba rusă):

Vocea 2: „El va fi cu mine, eu a să-l duc și îl aduc, spune cât trebui (Nedescifrabil).

Vocea 2: A să dau banii, ce importanța.

Vocea 1: Și câți bani vreți să dați.

Vocea 2: Cât spui eu sunt de acord.

Vocea 1: Cunoașteți că asta este ilegal.

Vocea 2: Eu înțeleg

Vocea 1: Eu îndeplinesc lucru așa cum trebuie, am nevoie de careva acte confirmative sau altfel reîntorc înapoi.

Vocea 2: Bine, spune cât e necesar, eu dau totul, eu mereu mă deplasez, și fac navete pe aici (f.d. 44-51);

- **Procesul-verbal de cercetare a documentelor întocmit la 06 februarie 2024**, în cadrul căruia au fost examinate fotocopiile documentelor autentificate: extrasul Dispoziției de serviciu din 26.01.2024 a angajaților UCF planificați pe direcția de intrare, extrasului

din ordinul de numire în funcție, fișei postului al subofițerului superior al UCF, LUCHIANOV Angela și deciziei privind refuzul intrării persoanei, a cetățeanului străin SHIKHIYEV Bandali din 26 ianuarie 2024. Prin examinarea conținutului documentar a actelor menționate, organul de urmărire a constatat că la 26.01.2024 a fost emisă decizia privind refuzul intrării persoanei străine SHIKHIYEV Bandali în R. Moldova. Prin ordinul și fișa postului subofițerului superior Angela LUCHIANOV se constată că aceasta din urmă deține funcție publică, iar potrivit dispoziției menționate era în serviciu la controlul trecerii frontierei de stat pe direcția intrare, la 26.01.2024 (f.d. 62- 63);

- **Ordonanță din 06 februarie 2024, potrivit căreia a fost dispusă recunoașterea ca mijloc material de probă a extrasului Dispoziției de serviciu din 26 ianuarie 2024** a angajaților UCF planificați pe direcția de intrare, copia autenticată a extrasului din ordinul de numire în funcție și fișa postului al subofițerului superior al UCF, LUCHIANOV Angela și copia deciziei privind refuzul intrării persoanei, a cetățeanului SHIKHIYEV Bandali din 26 ianuarie 2024 (f.d. 64);

-**Ordonanță din 07 februarie 2024**, de efectuare a ridicării de la ÎS Aeroportul Internațional Chișinău, din mun. Chișinău, bd. Dacia, nr. 80/3, a înregistrărilor video stocate, a camerelor de supraveghere din sala comună, din incinta Aeroportului Internațional Chișinău, pentru perioada 26.01.2024, intervalul orelor 09:00-11:00 (f.d. 69);

-**Procesul-verbal de cercetarea obiectelor din 08 februarie 2024**, prin care a fost cercetată înregistrarea audio-video din 26.01.2024, stocată de camera de înregistrare din sala comună a Aeroportului Internațional Chișinău, care a fost ridicată pe un suport tehnic de tip DVD-R la 08.02.2024, de la Departamentul Securitate Aeronautică a ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, pe care sunt fixate acțiunile ilegale ale cet. Bakir GURBANOV în timp ce se afla în sala comună a Aeroportului Internațional Chișinău, din mun. Chișinău, bd. Dacia 80/3, expuse prin mișcări și gesturi (f.d. 72-77);

- **Revendicare pe numele lui GURBANOV Bakir**, potrivit căreia nu dispune de informații privind tragerea la răspundere penală (f.d. 82);

-**Proces-verbal de reținere din 26 ianuarie 2024**, potrivit căruia GURBANOV Bakir a fost reținut la 26 ianuarie 2024, ora 11:15 min. (f.d. 84);

- **Proces-verbal de percheziție corporală din 26 ianuarie 2024** (f.d. 89-90);

- **Copia certificatului eliberat pe numele lui GURBANOV Bakir**, drept confirmare că el s-a aflat la tratament ambulatoriu la Dispensarul Oncologic din regiunea Kiev, cu diagnoza cancer la partea ascendentă a colonului nr. II B, grupa clinică III (f.d. 142- 143);

- **Informație eliberată de Serviciu de stat de expertiză medico-legală** și reabilitare pe lângă Ministerul muncii și protecției sociale a populației al Republicii Azerbaidjan din 24 aprilie 2018, pe numele lui GURBANOV Bakir (f.d. 145-147).

-**Documentele:** - fotocopiiile autentificate a extrasului Dispoziției de serviciu din 26.01.2024 a angajaților UCF planificați pe direcția de intrare; - extrasului din ordinul de numire în funcție, fișei postului al subofițerului superior al UCF, LUCHIANOV Angela; - decizia privind refuzul intrării persoanei, a cetățeanului străin SHIKHIYEV Bandali din 26.01.2024 (f.d. 55-61);

-**Înregistrările audio sau video, fotografiile:**

-suport digital DVD-R „Freestyle” cu capacitatea de 4,7GB, imagini care conform ordonanței și procesului - verbal de ridicare din 26.01.2024, au fost ridicate de la DSSCF al IGP a informației/înregistrările de pe body camera nr. 727250 din 26.01.2024, pe care a fost imprimată o înregistrare audio-video efectuată la 26.01.2024 în timpul exercitării atribuțiilor funcționale în cadrul serviciului efectuat de către subofițerul superior al Unității Control de Frontieră al SPF AIC, Angela LUCHIANOV la 26.01.2024, în urma verificării condițiilor ce ar permite sau a refuza autorizarea intrării unui cetățean străin în R. Moldova (f.d. 42);

-suport digital DVD-R „Freestyle” cu capacitatea de 4,7 GB, imagini care conform ordonanței și procesului - verbal de ridicare din 26.01.2024, au fost ridicate de la Departamentul Securității Aeronautică a ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” (f.d. 71);

13. Subsumând circumstanțele faptice sus redate, Colegiul analizând declarațiile inculpatului, precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată și verificate în instanța de apel apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reține, că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului GURBANOV Bakir în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, a fost pe deplin dovedită.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal preia argumentarea vinovăției primei instanțe și constată temeinicia acesteia.

Conform art.6 alin.(1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, le apreciază ca fiind pertinente, concludente

și utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor. Așadar, conform prevederilor art.99 Cod de procedură penală, „alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin.(2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Din economia rigorilor art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Alin.(4) instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”.

Colegiul penal, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către inculpatul GURBANOV Bakir a infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal, cu semnele calificative - *coruperea activă*, adică *oferirea și darea unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni contrar exercitării funcției sale*.

Subsecvent, în concordanță cu cele expuse, Colegiul reține că și informația obținută la faza urmăririi penale din declarațiile martorilor în coroborare cu celelalte mijloace materiale de probă, nu infirmă concluziile instanței în susținerea vinovăției inculpatului și în argumentarea existenței faptei, precum și nu trezesc alte versiuni sau inadvertențe la caz, fiind apreciate de instanță în ansamblu cu alte probe și pe care nu le consideră drept decisive în acest scop.

În aceste condiții, vinovăția inculpatului a fost demonstrată integral, indiferent de contextul nerecunoașterii de către acesta la faza urmăririi penale și în instanța de judecată a faptelor și astfel poziția lui nu a constituit un mijloc de probă decisiv pentru adoptarea prezentei soluții în speță.

Sub acest auspiciu, Colegiul mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia* [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia* [MC], 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Suplimentar, la aspectul informațiilor oferite de către inculpat cu ocazia audierii sale în calitate de bănuț și învinuit, instanța de apel mai precizează că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, doar declarațiile acestuia, în măsura în care sunt sincere, pot deveni importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște

cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza cele mai cunoscute informații și detalii exacte, iar în eventualitatea prezentării unei alte poziții față de probatoriul acumulat, aceștia au avut posibilitate și obligația să se prezinte în ședință de judecată, unde la propria dorință să-și conteste sau să susțină cele expuse anterior. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni grave. Astfel, la caz, în privința declarațiilor inculpatului, de către instanța nu au fost stabilite inevitabile suspiciuni, care ar impune prin prisma art.103 alin.(2) din Codul de procedură penală o valoare probantă acestora, condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, or în prezentul proces penal, toate probele administrate relevă cu exactitate și fără dubii toate circumstanțele invocate în rechizitoriu și descrise inclusiv de acuzat.

14. În acest sens Colegiul ține să menționeze faptul că în corespundere cu art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Articolul 52 alin.(1) Cod penal, stipulează că se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală că la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Relevante în acest sens sunt și prevederile art. 6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art.385 alin.(1) pct. 1-4 Cod de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Totodată conform art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnarea se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

15. Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal reține următoarele:

Astfel, examinând elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului prin prisma normei art.325 alin.(1) Cod penal, instanța de apel constată că, *obiectul juridic special* infracțiunii supuse analizei îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice

Prin „*bunuri*” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.

La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 50 dolari SUA și 2 000 hrivne UA.

Latura obiectivă, a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice servicii, privilegii sau, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau pentru o altă persoană. Astfel, acțiunea prejudiciabilă cunoaște trei modalități normative cu caracter alternativ: promisiunea, oferirea și darea.

În speță, inculpatului GURBANOV Bakir i se incriminează modalitatea normativă oferirea unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin.

În acest sens, instanța de apel reține că *oferirea* unei persoane publice de bunuri presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Darea, în sensul art.325 alin.(1) Cod penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică.

Inițiativa oferirii, dării aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin.(1) Cod penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii, dării de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

Infracțiunea specificată reprezintă o infracțiune formală, și se consideră consumată din momentul oferirii și dării recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale, de a-și ajuta persoana apropiată, interesul material, etc.

Scopul infracțiunii, prevăzută în art.325 alin. (1) Cod penal este unul special, care poate adopta oricare din următoarele patru forme:

-Scopul îndeplinirii-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă- de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul neîndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul întârzierii îndeplinirii-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

-Scopul grăbirii îndeplinirii- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Această listă este una exhaustivă și nu poate include alte forme, iar pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin.(1) Cod penal nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

Subiectul, infracțiunii specificate la art. 325 alin.(1) Cod penal este: 1) persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani, 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunilor prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal în acțiunile lui GURBANOV Bakir și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În mod particular, Colegiul penal conchide că s-a stabilit cu certitudine faptul, că GURBANOV Bakir, a comis la 26 ianuarie 2024, aproximativ la ora 09:00 infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal.

În susținerea concluziilor efectuate, instanța de apel reține declarațiile martorului acuzării LUCHIANOV Angela, care în cadrul ședinței de judecată a declarat cu lux de amănunte circumstanțele de fapt ale cauzei, descrise în rechizitoriul, precum și faptul în ce circumstanțe a fost comisă de către GURBANOV Bakir infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) Cod penal, declarând în acest sens următoarele: „ În anul 2024, era în serviciu pe patrula controlul de documente, pe direcția ieșire la Aeroportul Internațional Chișinău. Fiind superior pe direcția ieșire, a fost solicitată de colegul său care era superior pe direcția de intrare să vină la ajutor. (...)Pe GURBANOV Bakier l-a întrebat dacă are documente pentru ca să treacă pasagerul, dumnealui a zis că nu, dar este altă modalitate de a soluționa problema, a concretizat ce are în vedere și **dumnealui i-a zis „cu bani”**, ea l-a întrebat dacă își dă seama ce discută și **el a zis că „își dă seamă, dar nu îi v-a vedea nimeni”**, ea **i-a spus că poartă răspundere penală, însă dumnealui i-a zis că prietenul său de urgență trebuie să plece în *******. Văzând că superiorii ei au ieșit afară și văzând intenția domnului respectiv, i-a dat pașaportul prietenului său în mână ca să nu se gândească că ea ceva a intenționat din partea lui, pentru că dumnealui era ferm de ceea ce îi propunea. Ea mergând spre direcția ieșire, fără ca să iasă la ușile de ieșire, a bătut în geam, la care a solicitat să se apropie superiorul. Întorcându-se înapoi a văzut ca domnul stătea cu actele în mână, pașaportul său și a prietenului său și i le-a întins ei în mână, la scurt timp din urma ei s-a apropiat și superiorul. **Ținând pașaportul în mână se vedeau toate sursele financiare din pașaport. Ea a concretizat „dumneavoastră așa doriți să**

soluționați problema”, la care el a răspuns că „da”. Superiorul său a văzut, a anunțat șefii ei de mai sus și s-a apropiat grupa operativă”

Totodată, circumstanțele constatate se confirmă și prin declarațiile martorului LUNGU Constantin, care a declarat că „ (...) în acea zi era implicat în serviciu în calitate de șef de tură, a aterizat cursa Baku-Chișinău (...). Cetățeanul GURBANOV Bakir dispunea de pașaport și permis de ședere în ***** ceea ce îi permitea legal să traverseze frontiera Republicii Moldova, însă dumnealui însoțea alt cetățean care nu dispunea acea invitație sau documente adăugătoare, acel cetățean a fost rugat să aștepte pentru a clarifica împrejurările. LUCHIANOV Angela discutând cu cetățeanul care nu avea setul de documente de la el a înțeles că este împreună cu GURBANOV Bakir, rezumând astfel că poate cetățeanul GURBANOV Bakir dispune de careva documente permissive pentru traversarea frontierei. ***Astfel, Luchianov Angela s-a apropiat de GURBANOV Bakir pentru a dobândi careva informații, document, cetățeanul GURBANOV Bakir i-a dat lui LUCHIANOV Angela pașaportul cu surse bănești în ele. LUCHIANOV Angela a solicitat să se apropie el de GURBANOV Bakir ca să clarifice situația. El când s-a apropiat de GURBANOV Bakir și LUCHIANOV Angela, dumneai i-a deschis pașaportul semideschis unde se vedeau bancnote, el a solicitat grupa de intervenție pentru a documenta cazul. Ulterior a văzut că erau grivne și i se pare că vreo 50 dolari.***

Mai mult, circumstanțele date se confirmă și prin *procesul-verbal de cercetarea obiectelor din 05 februarie 2024*, prin care a fost cercetată înregistrarea audio-video efectuată la 26 ianuarie 2024, cu body camera utilizată de către subofiterul superior Angela LUCHIANOV, stocată și transcrisă pe un suport tehnic de tip DVD-R cu capacitatea de 47 GB, în care sunt fixate acțiunile ilegale ale lui Bakir GURBANOV în timp ce se afla în sala comună al Aeroportului Internațional Chișinău, din mun. Chișinău, bd. Dacia, nr. 80/3, prin anumite fraze expuse către persoana publică și anume (tradus din limba rusă):

Vocea 2: „El va fi cu mine, eu a să-l duc și îl aduc, spune cât trebui (Nedescifrabil).

Vocea 2: A să dau banii, ce importanța.

Vocea 1: Și câți bani vreți să dați.

Vocea 2: Cât spui eu sunt de acord.

Vocea 1: Cunoașteți că asta este ilegal.

Vocea 2: Eu înțeleg.

Vocea 1: Eu îndeplinesc lucru așa cum trebuie, am nevoie de careva acte confirmative sau altfel reîntorc înapoi.

Vocea 2: Bine, spune cât e necesar, eu dau totul, eu mereu mă deplasez, și fac navete pe aici.

Subsecvent, potrivit *procesului-verbal de examinare din 26 ianuarie 2024*, a fost consemnată cercetarea bancnotelor conținute în suma mijloacelor bănești oferite și transmise de către Bakir GURBANOV și anume 10 bancnote cu nominalul de 200 hrivne UA, cu seria și numărul EJ4517511, XB4383550, XA0392463, XA9437744, GB2422707, GE9496541, DB1049658, DD1307776, AY8230945, 3G6531617, și o bancnotă cu nominalul de 50 dolari SUA cu seria și număr IE 41525530.

Prin urmare Colegiul notează că declarațiile inculpatului depuse în cadrul cercetării judecătorești, potrivit cărora nu și-a recunoscut vinovăția, menționând că „ (...) i-a zis

doamnei să-l conducă să treacă la Bandali să-i dea acești bani, iar doamna i-a zis că nu are dreptul să treacă 14 înapoi și ea a zis să pună banii în pașaport și ea o să-i transmită (...)” sunt combătute prin declarațiile martorilor LUCHIANOV Angela și LUNGU Constantin, precum și prin probele materiale acumulate și cercetate în prezenta cauză penală, care confirmă indubitabil comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin Sentință, întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Respectiv, Colegiul notează că instanța de judecată are obligația să respecte prezumția de nevinovăție și să pronunțe o sentință de condamnare numai în situația în care vinovăția este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture orice dubiu. Mai mult, Curtea Europeană menționează că acest standard al probei poate fi înțeles pe deplin doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. Astfel, potrivit articolelor 8 și 389 alin.(2) Cod de procedură penală, concluziile privind vinovăția persoanei la comiterea unei infracțiuni nu se pot baza pe presupuneri, iar toate dubiile existente în probele învinuirii care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de apel menționează că, toate aceste probe au fost minuțios analizate și coroborate de instanța de judecată în cadrul cercetării judecătorești. Mai mult, instanța de judecată nu a depistat careva divergențe între declarațiile părții vătămate și a inculpatului, ele fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

Colegiul penal concluzionează că, probele cercetate cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că faptele infracțională există și a fost săvârșită de inculpat. Astfel, instanța de apel a verificat legalitatea sentinței atacate sub aspectele relatate în cererea de apel, precum și în cadrul ședinței de judecată și a reținut că temeiurile invocate de apelant nu și-a găsit confirmare în cauza dată, or starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond a concordat cu circumstanțele stabilite și probele administrate, iar acțiunile inculpatului GURBANOV Bakir se încadrează în temeiul art.325 alin.(1) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina

instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra vinovăției lui GURBANOV Bakir în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal fiind stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul conchide că, la examinarea cauzei, instanța de fond a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că, respectarea acestor cerințe echivalează cu rezolvarea fondului cauzei, fapt ce nu atrage după sine casarea sentinței instanței de fond în latura aprecierii juridice a faptelor constatate de care au fost recunoscut vinovat și condamnat inculpatul GURBANOV Bakir, corectitudinea calificării acțiunilor incriminate și stabilirii pedepsei.

16. La fel, Colegiul penal reține că, potrivit art.14 alin.(1), 15, 113 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

De asemenea, Colegiul menționează că anume prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, chestiuni ce au fost soluționate de instanță conform art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, reieșind din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin.

Colegiul penal atestă că, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate în cadrul ședințelor judecătorești, care au fost verificate și cercetate în cadrul examinării cauzei de către instanța de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului GURBANOV Bakir în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de fond rezultă din materialul factologic acumulat în cauză. Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului GURBANOV Bakir în baza învinuirilor imputate prin rechizitoriu.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de către instanța de fond, iar alegațiile părții apărării și a inculpatului acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator, iar toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, și temei pentru casarea sentinței instanței de fond lipsește.

După cum rezultă din conținutul apelului declarat de către acuzatorul de stat, autorul acestuia contestată sentința în partea stabilirii și individualizării pedepsei, solicitând aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Astfel, instanța de apel constată că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, iar sentința instanței de fond este criticată în partea stabilirii pedepsei. Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel de către acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Colegiul penal constată că acesta și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate inclusiv din alte motive în conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Art. 325 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, care era în vigoare la momentul comiterii faptelor imputate inculpatului GURBANOV Bakir), stabilea răspunderea penală pentru „(1) *Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a*

grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Ultima modificare a art.325 Cod penal a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Astfel, în rezultatul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, art.325 alin.(1) Cod penal stabilește răspunderea penală pentru *(1) Promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Pe de altă parte, fapta pentru care a fost pus sub învinuire, și condamnat inculpatul GURBANOV Bakir, a fost menținută la alin.(1) al art.325 Cod penal, care, în rezultatul modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, s-a modificat sancțiunea și anume *„se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, în sensul atenuării răspunderii penale.*

Colegiul reține că potrivit modificărilor operate la art. 325 alin.(1) Cod penal prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, legiuitorul a stabilit la sancțiunea normei incriminate lui GURBANOV Bakir exclusiv pedeapsă sub formă de amendă.

Potrivit prevederilor art. 10 Cod penal, *(1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.*

Respectiv Colegiul stabilește că la momentul săvârșirii infracțiunii (26.01.2024) și la momentul pronunțării sentinței de condamnare (26.04.2024), procesul penal era guvernat de legea penală în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, care pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal prevedea pedeapsă *cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Ca urmare, a examinării cererii de recurs declarate de acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată în cadrul instanței superioare, în dispozițiile Codului penal au intervenit modificări, și anume au fost introduse modificări la infracțiunea incriminată

inculpatului GURBANOV Bakir (art. 325 alin.(1) Cod Penal), care a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative Lege nr.136 din 06.06.2024 în vigoare din 07.09.2024, care pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod Penal prevede pedeapsă *cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Conform art.7 alin.(1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform art.61 alin.(1)-(2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.*

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale

cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art.7, 61, 75-78 Codul penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este *echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La stabilirea cuantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art.61 Cod penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Conform art.16 Codul penal, infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024) prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, care în conformitate cu prevederile art. 16 alin.(2) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. Pedepsa inequitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Deci, revenind la criteriile de individualizare, categoria și termenul pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de recurs consideră ca fiind relevante prevederile art.6, 7, 61, 75, 78 alin.(3) Cod penal, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal, care deși potrivit art.16 Cod penal este clasificată ca infracțiune ușoară, este o infracțiune comisă cu intenție.

Cu privire la personalitatea inculpatului, Colegiul ține să precizeze faptul că, ultimul nu a fost anterior judecat, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, precum și de starea de sănătate a acestui și că are o persoană la întreținere.

Totodată Colegiul reține că circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal și circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu au fost stabilite, iar temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 Cod penal nu sunt.

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindictivă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindictiv al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Colegiul penal consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

În aceste circumstanțe ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpatul a comis o infracțiune ușoară, de persoana inculpatului, de atitudinea ultimului față de fapta comisă, de circumstanțele cauzei, a comis o infracțiune cu intenție, este la prima abatere, se caracterizează pozitiv și acordând deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, Colegiul penal constată că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa potrivit normei art.325 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024) sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale, în limitele maxime prevăzută de lege, pedeapsă care în viziunea Colegiului este aplicabilă situației inculpatului, care pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale, or ca măsură de constrângere, pedeapsa penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindictivă.

În accepțiunea instanței de apel, categoria de pedeapsă stabilită lui GURBANOV Bakir sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale, va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului, luând în considerație realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

În acest sens, instanța de apel remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia prevăzut de art.7 Cod penal raportate la toate criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanță ansamblul acestor considerente, Colegiul penal apreciază că o pedeapsă orientată în limitele stabilită de Lege este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care Colegiul penal o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Instanța de apel consideră că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui GURBANOV Bakir nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei penale cu amendă, deoarece pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, acordându-i astfel inculpatului șansa de a demonstra că cele întâmplate constituie un incident în viața sa și de a-și corecta comportamentul în sensul respectării legii penale.

Concomitent, Colegiul penal reține că, instanța de fond justificat a soluționat soarta corpurilor delict, temei de a interveni în Sentință în această parte, Colegiul nu a constatat.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal va admite apelul declarat de acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, cu casarea parțială a Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

17. În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin.(1) pct.2); și art.417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de acuzatorul de stat, Tatiana PREPELIȚĂ, procuror în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată

Se casează parțial Sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024, inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală.

Se rejudecă cauza și se pronunță o nouă Hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui **GURBANOV Bakir**, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, i se aplică pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 (o mie cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 75000 (șaptezeci și cinci mii) lei.

Se mențin celelalte dispoziții ale Sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-407/2024 din 26 aprilie 2024.

Decizia este executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Silvia CECAN

Judecătorii

Denis BĂBĂLĂU

Vitalie BUDECI